

Nedeľa Krista Kráľa je záverom a vrcholom Cirkevného roku. Javilo sa mi to ako dobrá príležitosť pozrieť sa na uplynulý rok už teraz, keďže na prelome rokov sú mnohí rozcestovaní, a sme skôr nastavení na oslavu príchodu nového kalendárneho roka.

Pred tromi mesiacmi mi pripadla úloha zodpovednosti za vedenie bratov a komunity veriacich, ktorá sa schádza v našom kostole a kláštore, ale aj za spravovanie materiálnych dobier, ktoré nám všetkým slúžia. Zmeny vo vedení spôsobujú prirodzene určitú neistotu. Rozhodol som sa preto ponúknuť vám akúsi správu o našom živote. Robím to v dobrej nádeji, že to pomôže priblížiť vám náš život a naše smerovanie a zároveň vám to dá príležitosť mať na ňom intenzívnejší podiel.

V kláštore je nás 12 bratov. 10 sú kňazi, 2 sú rehoľní bratia. $\frac{3}{4}$ z nás sú už v dôchodkovom veku. Väčšina vstupovala do rehole ešte v tajnosti a roky prežila v civilnom zamestnaní. Bratia sa stretávali v malých skupinkách, často spolu s inými laikmi. Počas rokov viac ako polovica bratov mala možnosť získať veľmi dobré teologické vzdelanie, niektorí majú vyštudované 2 VŠ, alebo získali doktorát. Zároveň sú bratia zruční v rôznych oblastiach. (Remeselnícka práca, vinárstvo a záhradníctvo, hudobná tvorba, starosť o chorých, či ľudí trpiacich závislosťami, duchovné sprevádzanie, grafická dielňa či vydavateľská činnosť.) To všetko sa deje za múrmi kláštora – okrem spovedania a slúženia svätých omší, ktoré sú bežnému pozorovateľovi zjavné na prvý pohľad.

Aktuálne sme stále schopní zabezpečiť si sami náš život. S pribúdajúcim vekom a ubúdajúcimi silami bratov však stále viac myslíme na pomoc, ktorú budeme časom potrebovať, aby sme vám mohli byť k dispozícii v nezastupiteľnej oblasti, ktorou je duchovná služba.

350. výročie príchodu bratov do Pezinka bolo pre nás významným momentom vďakyvzdania za vás a Božie dary, ale i príležitosťou zamyslieť sa nad našim miestom a úlohou tu v Pezinku. Hoci je naša tradícia dlhá, v niektorých ohľadoch zažívame výzvy charakteristické pre novú prítomnosť. Dlhé roky počas socializmu náš kostol spravovala farnosť a svoj život sme mohli začať naplno rozvíjať až po r. 2004, kedy nám bol vrátený do užívania celý objekt.

Náš kostol je rehoľný, z čoho vyplýva, že je tzv. exemptný, tzn. vyňatý z bežného systému správy farností v diecéze. Prečo? Aby rehoľníci mohli rozvíjať život a pastoračiu podľa im vlastného štýlu. (Podobne fungujú napr. Františkáni v Hlohovci, alebo Jezuiti v Piešťanoch.) Nejde nám o to, aby sme sa správali konkurenčne voči farnostiam. Ide o to aby sme mohli byť viac sami sebou a tak boli viac darom. Chceme byť obohatením nielen pre farnosť Pezinok mesto v ktorej sa nachádzame, ale aj pre všetkých, ktorí sa cítia byť s nami na jednej vlne - hoci pochádzajú i zo širokého okolia. Túžime, aby sa tu jednoducho všetci mohli cítiť doma.

Pápežský dokument Vita Consecrata nás vyzýva, aby sme zdieľali náš život s laikmi a vytvárali s nimi duchovnú rodinu, ktorá bude rôznym spôsobom a s rôznou intenzitou čerpať z nášho kapucínskeho dedičstva, a ktorá bude mať zároveň účasť na našom poslaní.

Ak by som mal v krátkosti niečo povedať o duchovných pilieroch nášho života, tak ním sú rozjímavá modlitba a bratstvo. Z toho vychádza i naše poslanie byť domom a školou modlitby a spoločenstva. Sme vďační Pánu Bohu, že mnohé skupinky a stretká detí, mladých i dospelých nachádzajú u nás svoj domov. Kiež by silnela aj naša túžba po spojení s Pánom v hlbokej modlitbe.

Keď hovoríme o „dome a škole“, myslíme na to, že by sme chceli, aby náš kláštor bol miestom formácie, spoluzodpovednosti a spoluúčasti. Teda nielen informácie o duchovnom živote. Ale predovšetkým miestom výchovy, ktorá vedie k vnútornej premene a praktickým skutkom. To sa týka predovšetkým nás dospelých, pretože deti i mladých najlepšie priťahuje autentický príklad. Na takúto cestu sú potrebné vzťahy medzi bratmi a vami veriacimi ako aj rozhodnutie kráčať spolu, pretože na štít svätosti je ťažké stúpať súčasne rôznymi cestami a pod vedením rôznych sprievodcov.

Faktom je, že je nás málo bratov, ktorí by boli organizačne schopní zapojiť do činnosti túto širokú základňu veriacich, ktorí sa u nás schádzajú. Niekedy to vo mne vyvoláva frustráciu. Potrebovali by sme teda dobrovoľníkov, ktorí nám s tým pomôžu, ale ktorí zároveň budú konať v súlade s ťažiskami nášho života a duchovnosti a nechajú sa ňou stvárňovať.

Deje sa u nás mnoho dobrých a pekných aktivít, ktoré zastrešujú viacerí ochotní ľudia. Niekedy ich však vidím preťažených. Na druhej strane tu vnímam iných, ktorí by sa radi zapojili, ale nevedia ako, ale aj takých, ktorí zatiaľ nenašli odvahu zapojiť sa a dať sa k dispozícii do služby. Prevláda ochota pomôcť jednorazovo, ťažšie už je pokryť dlhodobú pravidelnú službu a zapojiť ju do celého kontextu starostlivosti o spoločné dobro...

V uplynulom roku sme zrealizovali viacero prác na kostole. Podarilo sa nám dokončiť prvú etapu rekonštrukcie okien a hľadáme spolupracovníkov i prostriedky, aby sme v opravách mohli pokračovať i v tomto roku. Zo zbierok na tento účel sme doposiaľ vyplatili 30 230 eur a na financovanie ďalšej etapy máme zatiaľ naštrených 14 520 Eur. Okrem toho sme sfunkčnili vykurovanie v sakristii a pripravili sme na vykurovaciu sezónu ohrevné telesá v kostole. Zároveň sme vymenili svetlo v prednej časti kostola, aby mohli slúžiaci bez problémov čítať z liturgických kníh. Okrem tejto menšej údržby sme vstúpili do komunikácie s pamiatkovými architektmi, aby počas nasledujúceho roku vyhotovili celkovú štúdiu zámeru rekonštrukcie kostola. Tá by mala slúžiť jednak na vyhotovenie dlhodobého harmonogramu prác a jednak na zadanie realizačných projektov jednotlivých opráv – napr. elektroinštalácia, kúrenie a pod.

V súvislosti s kostolom chcem spomenúť i používanie záhrady v letných mesiacoch, ktorú mnohí považujú za veľkú pridanú hodnotu. Vďaka Bohu i Vám sa nám podarilo postaviť pekný altánok. Radi by sme tam bohoslužby organizovali i naďalej. Cítíme však potrebu, aby vznikol tím, ktorý by dbal o pravidelné kosenie a prípravu záhrady na dôstojné slávenie sv. omší. V tomto zmysle plánujeme na jar v záhrade niektoré terénne úpravy, aby údržba trávnikov bola jednoduchšia.

Ďalšou témou ktorej musíme čeliť, je pokračovanie prác na obnove pôvodného kláštora. V uplynulom roku sme zrealizovali niekoľko provizórnych opráv, aby sa sfunkčnilo používanie prízemnia starej budovy kláštora. Okrem zreparovania niektorých okien a miestností, sme kvôli bezpečnosti vymenili elektroinštaláciu. Zakúpil sa nový plynový kotol a prispôsobili sa mu i dymovody. Cieľom týchto prác je postupné odľahčenie vyťaženia novej budovy. V posledných rokoch totiž pribudli medzi nás štyria noví bratia a teda súkromné priestory bratov bolo potrebné rozšíriť o celé jedno poschodie. Zároveň nám chýbajú miestnosti potrebné pre kláštorne zázemie ako napr. jedáleň pre hostí, alebo kancelárske priestory, potrebné pre správu kláštora a pod...

Tak prichádzame i k otázke financovania. Ako iste tušíte, fungovanie pastoračného centra Poverello a potrebná rekonštrukcia historických budov si vyžaduje nemalé finančné prostriedky. Pre ilustráciu náklady na Energie činili za uplynulý rok približne 20 000 Eur. Nejde však primárne o to, aby sme sa rýchlo a za každú cenu ocitli v obnovených priestoroch. Dôležité je, aby sa spoločná práca a spoločné úsilie stala priestorom na spoznávanie sa a rast. V uplynulých rokoch sme organizovali menej zbierok s ohľadom na to, že sa opravoval farský kostol a nechceli sme príliš zaťažovať váš rozpočet. V konečnom dôsledku teda rekonštrukcia novej budovy Poverella bola na 90% hradená z prostriedkov provincie a jednotlivých kapucínskych kláštorov na Slovensku. Keď ideme kúsok ďalej do minulosti, oprava strechy tohto kostola a kláštora bola v silno prevažujúcej miere hradená z odpredaja dedičstva po našom zosnulom bratovi Alojzovi... Je potrebné si teda s vďakou uvedomiť, že veľkú pomoc pri rozbehnutí života a aktivít v našom kláštore tu v Pezinku poskytli veriaci z iných miest a dedín, kde sú prítomní naši bratia. Život viery a spoločenstva sa u nás ale vďaka Pánu Bohu i vám skutočne rozbehol. Teraz sme však pozvaní my všetci, ktorí sa schádzame v tomto kostole a kláštore prebrať spoluzodpovednosť a spoluúčasť na udržiavaní a rozvoji tohto Pánom požehnaného miesta. Mnohí tak robíte a ďakujeme vám za vaše obety. Zároveň prosíme ďalších, aby zvážili vyhradiť vo svojom rozpočte prostriedky, ktoré by mohli investovať do tohto miesta, kam chodíte vy a vaše deti čerpať potravu pre svoju dušu. Aby sme vám darovanie uľahčili, zadovážili sme i nový darovací terminál, ktorý nájdete v zadnej časti kostola. Stačí na ňom navoliť darovanú sumu a priložiť vašu platobnú kartu.

V záverečnej časti som teda hovoril o financiách potrebných na zabezpečenie života. Chcem sa však v tomto zhrnutí vrátiť na úvod a do jadra, kde som sa snažil zdôrazniť, že našim najväčším bohatstvom je náš vzťah s Pánom a autentické vzťahy medzi nami. Tomu nech slúžia i naše štruktúry, ktoré spravujeme. Nech je Náš Pán, Ježiš Kristus Kráľ neba i zeme aj kráľom tohto miesta a našich životov. Amen.